Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 539/2001/EK RENDELETE

(2001. március 15.)

a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról

(HL L 81., 2001.3.21., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 2414/2001/EK rendelete (2001. december 7.)	L 327	1	2001.12.12.
►**M2**	A Tanács 453/2003/EK rendelete (2003. március 6.)	L 69	10	2003.3.13.
►**M3**	A Tanács 851/2005/EK rendelete (2005. június 2.)	L 141	3	2005.6.4.
►**M4**	A Tanács 1791/2006/EK rendelete (2006. november 20.)	L 363	1	2006.12.20.
►**M5**	A Tanács 1932/2006/EK rendelete (2006. december 21.)	L 405	23	2006.12.30.
►**M6**	A Tanács 1244/2009/EK rendelete (2009. november 30.)	L 336	1	2009.12.18.
►**M7**	Az Európai Parlament és a Tanács 1091/2010/EU rendelete (2010. november 24.)	L 329	1	2010.12.14.
►**M8**	Az Európai Parlament és a Tanács 1211/2010/EU rendelete (2010. december 15.)	L 339	6	2010.12.22.
►**M9**	A Tanács 517/2013/EU rendelete (2013. május 13.)	L 158	1	2013.6.10.
►**M10**	Az Európai Parlament és a Tanács 610/2013/EU rendelete (2013. június 26.)	L 182	1	2013.6.29.
►**M11**	Az Európai Parlament és a Tanács 1289/2013/EU rendelete (2013. december 11.)	L 347	74	2013.12.20.

Módosította:

►**A1**	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	2003.9.23.

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 29., 2007.2.3., 10. o. (1932/2006/EK)

▼B

A TANÁCS 539/2001/EK RENDELETE

(2001. március 15.)

a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződésre és különösen annak 62. cikke 2. pontja b) pontjának i. alpontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

mivel:

(1) A Szerződés 62. cikke 2. pontjának b) pontja alapján a Tanácsnak kell elfogadnia a legfeljebb három hónaposra tervezett tartózkodásra vonatkozó vízumok szabályait, és ezzel összefüggésben meg kell határoznia azon harmadik országok listáját, amelyek állampolgárainak a külső határok átlépésekor vízummal kell rendelkezniük, valamint azon harmadik országokét, amelyek állampolgárai mentesek e kötelezettség alól. A 61. cikk szerint e listák meghatározása azokhoz a kísérő intézkedésekhez tartozik, amelyek közvetlenül összefüggnek a személyek szabad mozgásával a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben.

(2) Ez a rendelet a schengeni vívmányok továbbfejlesztéséből következik, a továbbiakban „Schengeni Jegyzőkönyv” – ként említett jegyzőkönyv értelmében, amely azokat az Európai Unió keretébe illeszti be. A rendelet nem érinti a tagállamoknak a vívmányokból eredő kötelezettségeit, ahogyan azokat az 1999. május 20-i 1999/435/EK határozat A. melléklete a schengeni vívmányokat alkotó valamennyi rendelkezés, illetve határozat jogalapjának megállapítása céljából az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés és az Európai Unióról szóló szerződés vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően ([3]) meghatározza.

(3) Ez a rendelet továbbfejleszti azokat a rendelkezéseket, amelyek tekintetében a Schengeni Jegyzőkönyv szorosabb együttműködésre nyújtott lehetőséget, és amelyek egyrészről az Európai Unió Tanácsa, másrészről az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK határozat ([4]) B. pontjának 1. cikkében megjelölt területhez tartoznak.

([1]) HL C 177. E., 2000.6.27, 66. o.
([2]) 2000. július 5-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([3]) HL L 176., 1999.7.10, 1. o.
([4]) HL L 176., 1999.7.10, 31. o.

▼B

(4) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről aláírt jegyzőkönyv 1. cikkének megfelelően Írország és az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában. Következésképpen, és az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, e rendelet rendelkezései sem Írországra, sem pedig az Egyesült Királyságra nem alkalmazhatók.

(5) Azoknak a harmadik országoknak a meghatározása, amelyeknek állampolgárait vízumkötelezettség terheli, és azon harmadik országoké, amelyek mentesek e kötelezettség alól, számos kritérium – különösen az illegális bevándorlás, a közérdek és a közbiztonság, továbbá az Európai Uniónak harmadik országokkal fenntartott külkapcsolatai – súlyozott esetenkénti mérlegelése alapján történik, figyelembe véve a regionális összefüggéseket és a kölcsönösséget is. Olyan közösségi mechanizmus kialakítására van szükség, amely lehetővé teszi a kölcsönösség elvének alkalmazását abban az esetben, ha ennek a rendeletnek a II. mellékletében felsorolt harmadik országok valamelyike úgy határoz, hogy egy vagy több tagállam állampolgáraival szemben vízumkötelezettséget vezet be.

(6) Mivel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás Izland, Liechtenstein és Norvégia állampolgárait mentesíti a vízumkötelezettség alól, ezek az országok nem szerepelnek a rendelet II. mellékletének listáján.

(7) A hontalan és a menekültként elismert személyekkel kapcsolatban, a tagállamok által aláírt nemzetközi megállapodásokban vállalt kötelezettségek – és különösen az 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt, a menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló európai megállapodás – sérelme nélkül a vízumkötelezettséget vagy a vízummentességet arra a harmadik országra tekintettel kell eldönteni, amelyben ezek a személyek tartózkodnak és amely útiokmányukat kiállította. A hontalan és menekültként elismert személyekre vonatkozó nemzeti jogszabályok eltérései következtében azonban a tagállamok eldönthetik, hogy ezekre a személyekre kiterjedjen-e a vízumkötelezettség, amennyiben az a harmadik ország, amelyben tartózkodnak és amely útiokmányukat kibocsátotta, olyan harmadik ország, amelynek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól.

(8) A tagállamok a nemzetközi közjoggal vagy szokással összhangban egyes, különleges vízumszabályok alkalmazását igénylő esetekben személyek meghatározott csoportjait mentesíthetik a vízumkötelezettség alól, illetve kiterjeszthetik rájuk e kötelezettséget.

(9) A rendszer átláthatóságának biztosítása és az érintett személyek tájékoztatása érdekében a tagállamok kötelesek tájékoztatni a többi tagállamot és a Bizottságot az e rendelet alapján hozott intézkedéseikről. Ugyanezen okokból a tájékoztatást az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* is közzé kell tenni.

(10) A tagállamok területére történő belépésre és a vízum kiadására irányadó feltételek nem érintik az útiokmányok érvényességének elismerését szabályozó jelenlegi rendelkezéseket.

▼B

(11) A szerződés 5. cikkében megfogalmazott arányossági elvnek megfelelően a közös vízumszabályok megfelelő érvényesülése érdekében szükséges és célszerű, hogy rendeleti úton szabályozzák azon harmadik országok felsorolását, amelyek állampolgárai a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek, illetve azokét, amelyek állampolgárai mentesek e kötelezettség alól.

▼M1

(12) Ez a rendelet teljes harmonizációt ír elő azon harmadik országok tekintetében, amelyek állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek, valamint azon harmadik országok tekintetében, amelyek állampolgárai mentesek e kötelezettség alól,

▼B

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az I. mellékletben foglalt listán szereplő harmadik országok állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek.

▼M5
▼C1

A menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló, 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt európai megállapodásból fakadó kötelezettségek sérelme nélkül, a menekültnek elismert és a hontalan személyeknek vízummal kell rendelkezniük a tagállamok külső határainak átlépésekor, amennyiben a tartózkodási helyük szerinti és az úti okmányaikat kiállító harmadik ország az e rendelet I. mellékletében szereplő harmadik országok egyike.

▼M10

(2) A II. mellékletben található listán szereplő harmadik országok állampolgárai mentesülnek az (1) bekezdésben rögzített kötelezettség alól a bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó tartózkodások esetében.

▼M5
▼C1

Ezenkívül vízummentesség vonatkozik az alábbiakra:

— az I. mellékletben szereplő harmadik országok egyikének azon állampolgárai, akik a tagállamok által a tagállamok külső szárazföldi határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról, valamint a Schengeni Egyezmény rendelkezéseinek módosításáról szóló, 2006. december 20-i 1931/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) alkalmazásában kiállított kishatárforgalmi engedéllyel rendelkeznek, amennyiben a kishatárforgalmi rendszer összefüggésében gyakorolják jogaikat,

([1]) HL L 405., 2006.12.30., 1. o.

▼C1

— az I. mellékletben felsorolt harmadik országok egyikének állampolgárságával rendelkező és a Tanács által az Európai Uniót létrehozó szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján elfogadott együttes fellépésről a valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező, harmadik országbeli diákok utazási könnyítéseiről szóló, 1994. november 30-i 94/795/IB tanácsi határozatot ([1]) alkalmazó tagállamok egyikében lakóhellyel rendelkező azon iskolai tanulók, akik iskolai kirándulás keretében, az iskolai tanulók csoportjának tagjaként az adott iskola tanárának kíséretében utaznak,

— a tagállamok egyikében tartózkodó menekültnek elismert és hontalan személyek, valamint más olyan személyek, akik egyik ország állampolgárságával sem rendelkeznek, és akik az említett tagállam által kibocsátott úti okmánnyal rendelkeznek.

▼B

(3) Azoknak az új harmadik országoknak az állampolgáraira, amelyek az I. és a II. mellékletben felsorolt országokból jöttek létre, az (1) és (2) bekezdésben foglalt megfelelő rendelkezések vonatkoznak, ameddig a Tanács a Szerződés idevágó rendelkezésében előírt eljárás szerint más határozatot nem hoz.

▼M11

(4) Amennyiben egy, a II. mellékletben található listán szereplő harmadik ország vízumkötelezettséget ír elő legalább egy tagállam állampolgáraival szemben, a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) az érintett tagállam a vízumkötelezettség harmadik ország általi bevezetését követő 30 napon belül, vagy ha a 2014. január 9-án már fennálló vízumkötelezettség továbbra is hatályban marad, akkor az ettől az időponttól számított 30 napon belül írásban értesíti erről az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot.

Ennek az értesítésnek:

i. tartalmaznia kell a vízumkötelezettség érvényesítésének időpontját, valamint az érintett útiokmányok és vízumok típusát,

ii. részletesen be kell mutatnia azon előzetes intézkedéseket, amelyeket az érintett tagállam annak érdekében hozott, hogy közötte és a szóban forgó harmadik ország között vízummentesség legyen érvényben, továbbá tartalmaznia kell minden lényeges információt.

A Bizottság az ezen értesítéssel kapcsolatos információkat haladéktalanul közzéteszi az Európai Unió Hivatalos Lapjában, beleértve a vízumkötelezettség végrehajtásának időpontjával, valamint az érintett útiokmányok és vízumok típusával kapcsolatos információkat is.

Amennyiben a harmadik ország úgy határoz, hogy a vízumkötelezettséget az e pont első albekezdésében említett határidő lejárta előtt feloldja, az értesítést nem kell megtenni vagy vissza kell vonni, az információkat pedig nem kell közzétenni;

b) a Bizottság – az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően azonnal és az érintett tagállammal konzultálva – mindenekelőtt politikai, gazdasági és kereskedelmi téren lépéseket tesz a szóban forgó adott harmadik ország hatóságainál a vízummentes utazás visszaállítása vagy bevezetése érdekében, és e lépésekről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot;

([1]) HL L 327., 1994.12.19., 1. o.

▼**M11**

c) amennyiben 90 nappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően, a b) ponttal összhangban megtett lépések ellenére a harmadik ország nem oldja fel a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam felkérheti a Bizottságot, hogy függessze fel az adott harmadik ország bizonyos kategóriákba tartozó állampolgárai esetében a vízummentességet. Ha egy tagállam ilyen kérelmet nyújt be, arról tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot;

d) a Bizottság az e), f) vagy h) pont szerinti lépések megfontolása során figyelembe veszi az érintett tagállam által a szóban forgó harmadik országgal a vízummentes utazás érdekében hozott intézkedések eredményét, a b) ponttal összhangban tett lépéseket, valamint azon következményeket, amelyekkel a vízummentesség felfüggesztése járhat az Uniónak és tagállamainak a szóban forgó harmadik országgal való külkapcsolataira nézve;

e) amennyiben az érintett harmadik ország nem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság legkésőbb hat hónappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően, majd legfeljebb hat hónapos időközönként olyan időtartamon át, amely nem haladhatja meg az f) pontban említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének vagy kifogásolásának időpontját:

i. az érintett tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére olyan végrehajtási jogi aktust fogad el, amely a szóban forgó harmadik ország bizonyos kategóriákba tartozó állampolgárai esetében legfeljebb hat hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet. E végrehajtási jogi aktusban meg kell határozni a vízummentesség felfüggesztése hatálybalépésének – az említett jogi aktus hatálybalépését követő 90 napon belül eső – időpontját, figyelembe véve a tagállamok konzulátusain rendelkezésre álló erőforrásokat. Az ezt követő végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság további, legfeljebb hat hónapos időszakokkal meghosszabbíthatja a felfüggesztés időtartamát, és módosíthatja a szóban forgó harmadik ország állampolgárainak azon kategóriáit, amelyek esetében felfüggeszti a vízummentességet.

E végrehajtási jogi aktusokat a 4a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás szerint kell elfogadni. A 4. cikk alkalmazásának sérelme nélkül, a felfüggesztési időszakok során a harmadik országnak a végrehajtási jogi aktusban foglalt valamennyi kategóriába tartozó állampolgárai vízummal kell, hogy rendelkezzenek a tagállamok külső határainak átlépésekor; vagy

ii. jelentést nyújt be a 4a. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak, amelyben értékeli a helyzetet és indokolást ad arról, hogy miért vetette el a vízummentesség felfüggesztését, és erről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

A Bizottság e jelentésben minden releváns tényezőt – így például a d) pontban említett tényezőket is – figyelembe vesz. Az Európai Parlament és a Tanács e jelentés alapján politikai vitát tarthat;

▼**M11**

f) amennyiben az érintett harmadik ország 24 hónappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően sem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság a 4b. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amelyben e harmadik ország állampolgárai esetében 12 hónapra ideiglenesen felfüggeszti a II. melléklet alkalmazását. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meg kell határozni azt az – az említett jogi aktus hatálybalépését követő 90 napon belül eső – időpontot, amelyben a II. melléklet alkalmazásának felfüggesztése hatályba lép, figyelembe véve a tagállamok konzulátusain rendelkezésre álló erőforrásokat, és ennek megfelelően módosítani kell a II. mellékletet. A módosításkor a szóban forgó harmadik ország nevéhez lábjegyzetet kell beilleszteni, feltüntetve benne a felfüggesztés időtartamának megjelölésével azt, hogy a vízummentesség az adott harmadik ország tekintetében fel van függesztve.

Az e) pont alapján az érintett harmadik országgal kapcsolatban elfogadott végrehajtási jogi aktusok hatályukat vesztik azon a napon, amikor a II. melléklet alkalmazásának e harmadik ország állampolgáraival szembeni felfüggesztése hatályba lép, vagy amikor a 4b. cikk (5) bekezdésének megfelelően kifogást emeltek a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben.

Amennyiben a Bizottság a h) pont szerinti jogalkotási javaslatot nyújt be, az e pont első albekezdésében említett felfüggesztés időtartama hat hónappal meghosszabbodik. A hivatkozott albekezdésben említett lábjegyzetet megfelelően módosítani kell.

A 4. cikk alkalmazásának sérelme nélkül, a felfüggesztés időtartamai alatt a felhatalmazáson alapuló jogi aktus által érintett harmadik ország állampolgárai vízummal kell, hogy rendelkezzenek a tagállamok külső határainak átlépésekor;

g) amennyiben egy másik tagállam ezt követően ugyanazon harmadik országgal kapcsolatos, az e) vagy f) pont szerint elfogadott intézkedések alkalmazása során e harmadik országra vonatkozóan az a) pont alapján értesítést tesz, azt az értesítést az említett pontokban foglalt határidők vagy alkalmazási idők meghosszabbítása nélkül egyesíteni kell a már említett, folyamatban lévő eljárásokkal;

h) amennyiben az f) pontban említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépését követő hat hónapon belül a szóban forgó harmadik ország nem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság jogalkotási javaslatot nyújthat be e rendelet módosítására, amelynek célja az adott harmadik országra való hivatkozás áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe;

i) az e), f) és h) pontban említett eljárások nem érintik a Bizottság arra vonatkozó jogát, hogy bármikor olyan jogalkotási javaslatot nyújtson be e rendelet módosítására, amelynek célja az érintett harmadik ország áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe;

j) amennyiben a szóban forgó harmadik ország eltörli a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam haladéktalanul értesíti erről az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot. Az értesítést a Bizottság haladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

▼**M11**

A szóban forgó harmadik ország tekintetében az e) vagy f) pont alapján elfogadott végrehajtási vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hét nappal az e pont első albekezdésében említett közzétételt követően hatályukat vesztik. Amennyiben a szóban forgó harmadik ország két vagy több tagállam állampolgáraival szemben vezetett be vízumkötelezettséget, a harmadik országra vonatkozó végrehajtási vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hét nappal az utolsó olyan tagállamra vonatkozó értesítés közzétételét követően vesztik hatályukat, amelynek állampolgáraival szemben a szóban forgó harmadik ország vízumkötelezettséget alkalmazott. A f) pont első albekezdésében említett lábjegyzetet törölni kell az érintett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatályának megszűnésekor. A hatályvesztésről szóló tájékoztatást a Bizottság haladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

Amennyiben a szóban forgó harmadik ország feloldja a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam azonban elmulasztja az e pont első albekezdése szerinti értesítést, a Bizottság saját kezdeményezésére haladéktalanul gondoskodik az ugyanazon albekezdésben említett közzétételről, és e pont második albekezdése alkalmazandó.

_____

1a. cikk

(1) Az 1. cikk (2) bekezdésétől eltérve a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország állampolgáraival szembeni vízummentességet szükséghelyzetekben ideiglenes jelleggel, e cikkel összhangban, végső lehetőségként fel kell függeszteni.

(2) A tagállamok értesíthetik a Bizottságot, amennyiben azzal szembesülnek, hogy hat hónapos időszakon keresztül az előző év azonos időszakához vagy a vízummentességnek a II. mellékletben szereplő harmadik ország állampolgárai esetében való alkalmazását megelőző utolsó hat hónaphoz képest az alábbi körülmények közül egy vagy több fennáll, és azok olyan szükséghelyzethez vezetnek, amelyet önállón nem tudnak orvosolni, vagyis az alábbiak száma jelentősen és hirtelen megnő:

a) a harmadik ország azon állampolgárainak száma, akik a tagállam területén jogtalanul tartózkodnak;

b) a harmadik ország állampolgárai által benyújtott, alacsony arányban elfogadott, menedékjog iránti kérelmek száma, amennyiben ez a növekedés tagállam menekültügyi rendszerére különleges nyomást gyakorol;

c) a tagállam által harmadik országhoz annak állampolgáraira vonatkozóan benyújtott és elutasított visszafogadási kérelmek száma.

Az első albekezdésben említett, a vízummentesség alkalmazását megelőző hat hónapos időszakkal történő összevetést kizárólag a vízummentességnek az adott harmadik ország állampolgárai esetében való alkalmazásának kezdő időpontjától számított hét évig kell elvégezni.

▼**M11**

Az első albekezdésben említett értesítést megfelelően indokolni kell, és közölni kell a vonatkozó adatokat és statisztikákat, valamint azon előzetes intézkedések részletes leírását, amelyeket az érintett tagállam a helyzet orvoslása érdekében megtett. A Bizottság az értesítésről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A Bizottság megvizsgálja a (2) bekezdés szerint közölt értesítést, és ennek során figyelembe veszi az alábbiakat:

a) az, hogy a (2) bekezdésben leírt helyzetek valamelyike fennáll-e;

b) a (2) bekezdésben leírt helyzetek bármelyike által érintett tagállamok száma;

c) az, hogy a (2) bekezdésben említett növekedések – a tagállamok által szolgáltatott adatokból kitűnően – összességükben milyen hatást gyakorolnak az Unió migrációs helyzetére;

d) az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség, az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal vagy az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) által készített jelentések, amennyiben az értesítésben foglalt konkrét eset körülményei ezt szükségessé teszik;

e) a közrend és a belső biztonság átfogó kérdése, az érintett tagállammal folytatott konzultáció alapján.

A Bizottság vizsgálata eredményeiről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(4) Amennyiben a Bizottság a (3) bekezdésben említett vizsgálat alapján, valamint figyelembe véve, hogy milyen következménnyel járna a vízummentesség felfüggesztése az Uniónak és tagállamainak a szóban forgó harmadik országgal való külkapcsolataira nézve, és igyekezve alternatív hosszú távú megoldásokat találni szoros együttműködésben az érintett harmadik országgal, úgy határoz, hogy intézkedéseket kell hozni, a (2) bekezdésben említett értesítés kézhezvételét követő három hónapon belül végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben az érintett harmadik ország állampolgárai esetében hat hónapra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet. A végrehajtási jogi aktust a 4a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusban meg kell határozni a vízummentesség felfüggesztése hatálybalépésének napját.

A 4. cikk alkalmazásának sérelme nélkül, a felfüggesztés időtartamai alatt a végrehajtási jogi aktus által érintett harmadik ország állampolgárai vízummal kell, hogy rendelkezzenek a tagállamok külső határainak átlépésekor.

(5) A Bizottság a (4) bekezdés szerint elfogadott végrehajtási jogi aktus időbeli hatályának lejárta előtt – az érintett tagállammal együttműködve – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentéshez jogalkotási javaslatot csatolhat e rendelet módosítására, amelynek célja az érintett harmadik országra való hivatkozás áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe.

▼M11

(6) Amennyiben a Bizottság az (5) bekezdés szerint jogalkotási javaslatott nyújtott be, legfeljebb 12 hónappal meghosszabbíthatja a (4) bekezdés szerint elfogadott végrehajtási jogi aktus időbeli hatályát. A végrehajtási jogi aktus időbeli hatályának meghosszabbítására irányuló határozatot a 4a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás szerint kell elfogadni.

1b. cikk

Legkésőbb 2018. január 10-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére, amelyben értékeli az 1. cikk (4) bekezdésében említett kölcsönösségi mechanizmus és az 1a. cikkben említett felfüggesztési mechanizmus hatékonyságát, és szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt be e rendelet módosítására. Az Európai Parlament és a Tanács e javaslatról rendes jogalkotási eljárás keretében határoz.

▼M10

2. cikk

E rendelet alkalmazásában „vízum” a Közösségi Vízumkódex (vízumkódex) létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] 2. cikke 2. pontjának a) alpontjában meghatározott vízum.

▼M5
▼C1

———————

▼B

4. cikk

▼M11

(1) A tagállamok kivételt tehetnek az 1. cikk (1) bekezdésében előírt vízumkötelezettséget vagy az 1. cikk (2) bekezdésében előírt vízummentességet illetően az alábbi személyekkel:

a) diplomata útlevéllel, szolgálati/hivatali útlevéllel vagy különleges útlevéllel rendelkező személyek;

b) a polgári légiközlekedési és tengerhajózási személyzet tagjai feladataik ellátása közben;

c) a polgári tengerhajózási személyzet partra szálló tagjai, amennyiben rendelkeznek a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 1958. május 13-i 108. számú vagy 2003. június 16-i 185. számú egyezményével, vagy a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek a nemzetközi tengeri forgalom könnyítéséről szóló, 1965. április 9-i egyezményével összhangban kiállított tengerészigazolvánnyal;

d) katasztrófa vagy baleset során a sürgősségi ellátást vagy mentést végző missziók személyzete és tagjai;

e) a nemzetközi belvízi utakon hajózó járművek polgári személyzete;

[1] HL L 243., 2009.9.15., 1. o.

▼M11

f) az olyan kormányközi nemzetközi szervezetek, amelyeknek legalább egy tagállam tagja, vagy az érintett tagállam által a nemzetközi jog alanyaként elismert egyéb jogalanyok által az említett szervezetek vagy jogalanyok tisztviselői részére kiállított útiokmányok birtokosai.

▼M5
▼C1

(2) A tagállamok mentesíthetik a vízumkötelezettség alól:

a) azokat az I. mellékletben felsorolt harmadik állam, illetőleg Svájc vagy Liechtenstein állampolgárságával rendelkező iskolai tanulókat, akik a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik országban rendelkeznek lakóhellyel, és iskolai kirándulás keretében, az iskolai tanulók csoportjának tagjaként az adott iskola tanárának kíséretében utaznak;

b) a menekültnek elismert és a hontalan személyeket, amennyiben a tartózkodási helyük szerinti, valamint az úti okmányukat kiállító harmadik ország a II. mellékletben szereplő harmadik országok közé tartozik;

c) a fegyveres erők NATO vagy a Békepartnerség keretében utazó tagjait, valamint az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, 1951. június 19-i megállapodás által előírt személyazonosító okmányokkal és menetparanccsal rendelkező személyeket;

▼M11

d) a menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló, 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt európai megállapodásból eredő kötelezettségek sérelme nélkül azokat a menekültnek elismert és hontalan személyeket, valamint egyetlen ország állampolgárságával sem rendelkező más személyeket, akik az Egyesült Királyságban vagy Írországban rendelkeznek tartózkodási hellyel, és az Egyesült Királyság vagy Írország által kiállított olyan útiokmánnyal rendelkeznek, amelyet az érintett tagállam elismer.

▼B

(3) A tagállamok kivételt tehetnek az 1. cikk (2) bekezdésében előírt vízummentesség alól olyan személyek esetén, akik tartózkodásuk alatt kereső tevékenységet folytatnak.

▼M11

4a. cikk

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)

▼**M11**

4b. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottságnak az 1. cikk (4) bekezdésének f) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására való felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2014. január 9-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 1. cikk (4) bekezdésének f) pontjában említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) Az 1. cikk (4) bekezdésének f) pontja értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő négy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

▼**B**

5. cikk

(1) E rendelet hatálybalépését követő 10 munkanapon belül a tagállamok tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot a 3. cikk második francia bekezdése és a 4. cikk alapján tett intézkedéseikről. Ezen intézkedések későbbi módosításáról 5 munkanapon belül tájékoztatni kell a tagállamokat és a Bizottságot.

(2) A Bizottság az (1) bekezdés szerinti értesítéseket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* tájékoztatásul közzéteszi.

6. cikk

Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak az államok, a területi egységek, valamint a hatóságaik által kiállított útlevelek, illetve úti- és személyazonossági okmányok elismerésére vonatkozó hatáskörét.

▼B

7. cikk

(1) Az 574/1999/EK tanácsi rendelet ([1]) helyébe e rendelet lép.

(2) A Közös konzuli utasításnak (KKU) és a Közös kézikönyvnek (KK) a Schengeni Végrehajtó Bizottság 1999. április 28-i határozatából [SCH/Com-ex(99) 13] adódó végleges szövegváltozatai a következőképpen módosulnak:

1. A KKU 1. melléklete I. részének, valamint a KK 5. melléklete I. részének elnevezése helyébe a következő szöveg lép:

   „Azon harmadik országok közös listája, amelyek állampolgáraira valamennyi, az 539/2001/EK rendelet hatálya alá tartozó tagállamban kiterjed a vízumkötelezettség”;

2. A KKU 1. melléklete I. részében, valamint a KK 5. melléklete I. részében található lista helyébe az e rendelet I. mellékletében található lista lép;

3. A KKU 1. melléklete II. részének, valamint a KK 5. melléklete II. részének elnevezése helyébe a következő szöveg lép:

   „Azon harmadik országok közös listája, amelyek állampolgáraira valamennyi, az 539/2001/EK rendelet hatálya alá tartozó tagállamban kiterjed a vízummentesség”;

4. A KKU 1. melléklete II. részében, valamint a KK 5. melléklete II. részében található lista helyébe az e rendelet II. mellékletében foglalt lista lép;

5. A KKU 1. mellékletének III. részét és a KK 5. mellékletének III. részét el kell hagyni.

(3) A Schengeni Végrehajtó Bizottság 1997. december 15-i [SCH/Com-ex(97) 32] és 1998. december 16-i [SCH/Com-ex(98) 53, rev. 2] határozatai hatályukat vesztik.

▼M1

8. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

▼B

Ez a rendelet az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződésnek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

([1]) HL L 72., 1999.3.18, 2. o.

▼B

I. MELLÉKLET

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett közös lista

1. ÁLLAMOK

Afganisztán

▼M7

_____

▼B

Algéria

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼B

Armenia

Azerbajdzsán

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahrein

Banglades

▼M5
▼C1

_____

▼B

Belarusz

Belize

Benin

Bissau-Guinea

Bhután

▼M5
▼C1

Bolívia

▼M7

_____

▼B

Botswana

Burkina Faso

Burma/Mianmar

Burundi

Comore-szigetek

Csád

Dél-Afrika

Dominika

Dominikai Köztársaság

Dzsibuti

▼M2

Ecuador

▼B

Egyenlítői Guinea

Egyesült Arab Emírségek

▼B

Egyiptom

Elefántcsontpart

Eritrea

▼M8

_____

▼B

Észak-Korea

Etiópia

Fehéroroszország

Fidzsi-szigetek

Fülöp-szigetek

Gabon

Gambia

Ghána

Grenada

Grúzia

Guinea

Guyana

Haiti

India

Indonézia

Irak

Irán

Jamaica

Jemen

Jordánia

Kambodzsa

Kamerun

Katar

Kazahsztán

▼M5
▼C1

_____

▼B

Kenya

Kína

Kirgizisztán

Kiribati

Kolumbia

Kongó

Kongói Demokratikus Köztársaság

Közép-Afrikai Köztársaság

Kuba

Kuvait

Laosz

Lesotho

▼B

Libanon

Libéria

Líbia

▼M6

_____

▼B

Madagaszkár

Malawi

Maldív-szigetek

Mali

Marokkó

Marshall-szigetek

Mauritánia

▼M5
▼C1

_____

▼B

Mianmar

Mikronézia

Moldávia

Mongólia

▼M6

_____

▼B

Mozambik

Namíbia

Nauru

Nepál

Niger

Nigéria

▼M5
▼C1

_____

▼B

Omán

Oroszország

Örményország

Pakisztán

Palau

Pápua Új-Guinea

Peru

Ruanda

▼M5
▼C1

_____

▼B

Saint Lucia

Saint Vincent és Grenadine-szigetek

▼B

Salamon-szigetek

São Tomé és Príncipe

▼M5
▼C1

_____

▼B

Sierra Leone

Srí Lanka

Suriname

▼M5
▼C1

Szamoa

▼B

Szaúd-Arábia

Szenegál

▼M6

_____

▼B

Szíria

Szomália

Szudán

Szváziföld

Tádzsikisztán

Tanzánia

Thaiföld

▼M5
▼C1

Timor-Leste

▼B

Togo

Tonga

Törökország

Trinidad és Tobago

Tunézia

Tuvalu

Türkmenisztán

Uganda

Ukrajna

Üzbegisztán

Vanuatu

Vietnám

Zambia

Zimbabwe

Zöld-foki-szigetek

▼B

2. OLYAN ENTITÁSOK ÉS TERÜLETI HATÓSÁGOK, AMELYEKET LEGALÁBB EGY TAGÁLLAM NEM ISMER EL ÁLLAMKÉNT

▼M2

_____

▼B

Palesztin Hatóság

▼M8

_____

▼M6

Az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 1999. június 10-i 1244. határozatában meghatározottak szerinti Koszovó

▼M5

▼C1

3. OLYAN BRIT POLGÁROK, AKIK NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁNAK A KÖZÖSSÉGI JOG ÉRTELMÉBEN NEM ÁLLAMPOLGÁRAI:

a brit tengerentúli területek azon polgárai, akik nem rendelkeznek tartózkodási jogcímmel az Egyesült Királyságban

a tengerentúli brit polgárok

a Brit Nemzetközösség azon tagjai, akik nem rendelkeznek tartózkodási jogcímmel az Egyesült Királyságban

az Egyesült Királyság védelmét élvező személyek

▼B

II. MELLÉKLET

Az 1. cikk (2) bekezdésében említett közös lista

1. ÁLLAMOK

▼M7

Albánia ([1])

▼B

Amerikai Egyesült Államok

Andorra

▼M5
▼C1

Antigua és Barbuda ([2]) (Andorra és Argentína közé)

▼B

Argentína

Ausztrália

▼M5
▼C1

Bahama-szigetek ([2]) és

Barbados ([2]) (Ausztrália és Brazília közé)

_____

▼M7

Bosznia és Hercegovina ([1])

▼B

Brazília

▼M5
▼C1

Brunei Darussalam

▼M4

_____

▼B

Chile

▼A1

_____

▼B

Costa Rica

▼A1

_____

▼B

Dél-Korea

▼M2

_____

▼A1

_____

▼B

Guatemala

Honduras

▼M9

_____

▼B

Izrael

([1]) A vízummentesség csak a biometrikus útlevéllel rendelkező személyekre vonatkozik.
([2]) A vízumkötelezettség alóli mentességet az Európai Közösséggel kötendő vízummentességi megállapodás hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

▼B

Japán

Kanada

▼A1

_____

▼M6

Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság ([1])

▼B

Malajzia

▼A1

_____

▼M5

▼C1

Mauritius ([2]) (Málta és Mexikó közé)

▼B

Mexikó

Monaco

▼M6

Montenegró ([3])

▼B

Nicaragua

Panama

Paraguay

▼M4

_____

▼B

Salvador

San Marino

▼M2

_____

▼M5

▼C1

Saint Kitts és Nevis ([1]) (Románia és Salvador közé)

Seychelle-szigetek ([1]) (San Marino és Szingapur közé)

▼B

Szentszék

▼M6

Szerbia (a szerbiai Koordinációs Igazgatóság [szerb nyelven: *Koordinaciona uprava*] által kiadott szerb útlevéllel rendelkező személyek kivételével) ([2])

▼B

Szingapúr

▼A1

_____

▼B

Új-Zéland

Uruguay

Venezuela

([1]) A vízummentesség kizárólag a biometrikus útlevéllel rendelkező személyekre vonatkozik.

([2]) A vízumkötelezettség alóli mentességet az Európai Közösséggel kötendő vízummentességi megállapodás hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

([3]) A vízummentesség kizárólag a biometrikus útlevéllel rendelkező személyekre vonatkozik.

▼B

2. A KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG KÜLÖNLEGES KÖZIGAZGATÁSI RÉGIÓI

Hongkong – Különleges Közigazgatási Régió ([1])

Makaó – Különleges Közigazgatási Régió ([2])

▼M5
▼C1

3. OLYAN BRIT POLGÁROK, AKIK NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁNAK A KÖZÖSSÉGI JOG ÉRTELMÉBEN NEM ÁLLAMPOLGÁRAI:

a (tengerentúli) brit állampolgárok

▼M8

4. OLYAN ENTITÁSOK ÉS TERÜLETI HATÓSÁGOK, AMELYEKET LEGALÁBB EGY TAGÁLLAM NEM ISMER EL ÁLLAMKÉNT:

Tajvan ([3])

([1]) A vízummentesség csak azokra vonatkozik, akik rendelkeznek a „Hong Kong Special Administrative Region” útlevelével.

([2]) A vízummentesség csak azokra vonatkozik, akik rendelkeznek a „Região Administrativa Especial de Macau” útlevelével.

([3]) A vízummentesség csak az olyan, Tajvan által kiállított útlevéllel rendelkező személyekre vonatkozik, amely útlevelek tartalmaznak személyiigazolvány-számot.